

FÜGGETLEN LAPOK

Megjelennek minden nap.

Az előfizetési pénzek s a lap kezelését illető minden tárgyak a kiadó-hivatalhoz (Első magyar egyesületi könyvnyomda, 3 korona-utca, 18. sz. a.) intézendők.
Börmentetlen levelek el nem fogadhatók.

Előfizetési ár:
egész évre 20 frt. félévre 10 frt. negyedévre 5 frt.
Feliratási díj: 6-hasábos petit-sor 3 kr. helyedij mindenbevitelért 30 kr.
A „nyilt-tér”-ben 4-hasábos petit-sor 20 kr.

Előfizetési felhívás.

Alólirt kiadáságnál előfizethetni

FÜGGETLEN LAPOKRA

a hétfői lappal együtt

egész évre	20 frt — kr.
fél évre	10 — „
negyed évre	5 — „
havonként	1 — 70 „

HÉTFŐI LAPOK

irodalmi és tanügyi heti közlönyre külön

egész évre	6 frt — kr.
fél évre	3 — „
negyed évre	1 — 50 „

IFJUSÁG LAPJÁRA

egész évre	4 frt.
fél évre	2 — „
negyed évre	1 — „

KÖZHASZNU KÖNYVTÁRRÁ

egész évre előfizetés	8 frt — kr.
aláírás az egészre utófizetéssel	50 — „
minden iv ára képekkel	10 — „

gyűjtőnek 10 példányra egy ingyen jár.

A kiadó hivatal,
3 korona-utca, 18. szám.

EGYHÁZI ÜGYEK.

Pest, jan. 22.

Midőn a sz. István-társulat tegnap tartott rendkívüli közgyűléséről ezennel bővebb közléseket adunk, felmentve érezzük magunkat a krónikás történetész részletezései alól — melyeknek közéletünkre semmi haszna sem lenne.

De annál szigorubb kötelességünknek ismerjük a gyűlés érdemleges megbeszélését, kritikai szempontból.

Tizenegyre járt körülbelül az óra, midőn primás ő hercegsége a közgyűlés vezetésére a terembe megjelenvén, IX. Pius pápa ő szentségének a társulathoz intézett kegyeletes levele, s abban küldött atyai áldása, ezután primás ő hercegségének alkalmi megnyitó beszéde — amely lelkesítő oly szép nyitányát képezék a fontos tanácskozmánynak.

Nem sokan valánk. Az alelnökválasztási szavazatok összege hetven és néhányra teszi számát a jelenvolt tagoknak.

A program szerint az encyclopaedia levén legelső megvitatandó tárgy, érdekes eszmecsere fejlődött ki.

Józan és méltányos volt azok óhajtása, kik a megkezdett és nagy szükségét potló encyclopaediát, nagyobb választékban, és rövidebb keretbe szorítva akarák folytatni.

E mű sok tagot hozott a társulatba, kik csak épen az encyclopaedia miatt lettek társulati tagokká — de másrészt is, ha beállítatik a megkezdett mű folytatása, haszontalananná lesz, mert töredék — a már megjelent öt kötet, melyről még az irigység sem állíthatja, hogy hibái mellett, nagy előnyökkel nem bírna.

A vita élénken egész tárgyalosságban folyt le, s örömmel vettük észre, hogy az ügy megmentésére az egri érsek ő exája minden erejét felhasználta.

Szóllottak még Cziráki, b. Wenckheim, Ürményi az encyclopaedia mellett — és mert úgy találtuk, hogy ellenszónok nem volt, a debattirozás, a mult közgyűlésnek az encyclopaediára nézve hozott végzése ellen vezetett.

Szóllott még Besze János képviselő is, de mert a tárgy fölött a határozat már elnökileg is csaknem formulázva volt, nagy hangu beszéde inkább tréfás mosolyra, mint meggyőző érvekre gerjeszté a tanácskozmányt.

Gyulasztó beszéd népgyűléseken megjárja, hol szikrázó szavak döntenek; komoly discussiókban, hol az értelem és kritika higgadsága szükségeltetik — lelkesítő hangzatos szónoklat — megfelelő eredményekre nem szokott vezetni.

Végre határozatba ment, hogy az encyclopaedia, a már meglévő formában folytatni fog, évenként 50 ivnyi tagilletményekben. Az egész mű terjedelme, a már megjelent köteteken kívül 10—12 kötetre fog nyulni. A szerkesztő pedig, kit a választmány választ meg, ezer forint évi átlagot az írók pedig 30, 20 és 10 forintnyi illetéket kapnak egy-egy iv dolgozatáért.

A kath. társalgó körök kerülvén szönyegre, nem tartózkodunk kimondani, hogy e kényes ügyben elnökli Primás ő hercegsége a felfogásban oly tapintatot az előadásban oly correct megkülönböztetést tanusított, hogy a közgyűlés nem habozott a főpap nézetét a társalgó körökre nézve teljesen magáévá tenni.

Ily megállapodás jött létre e dologban. A társalgási körök megalakulhatnak, de ne hozassanak kapcsolatba a sz. István társulattal. Jóllehet minden ily megalakult kör a nevezett társulat tagjául fog tekintetni, s tagilletményt is kap, a Pesten meg-

alakulandó pedig használatban veheti a társulat helyiségeit is.

Ezen megállapodás azonban három erős szónoklat romjain keletkezett. Ráth János pesti plébános erős érvekkel, sok ildommal támadta meg a társalgókörök tervét, úgy látszik érvei mélyen éreztettek a közgyűlés által, s bensejében igen sok tag igazat adott a körültekintő szellem indoklásainak.

Szabó Imre, miniszteri tanácsos felett Ráth ellenvetéseire, és meglepő szójátéka ha nem volt is képes ellenfele érveit megdönteni — tetszéseket aratott. Igen különösen tünt fel, mert nexust sem láttunk a vita alatt levő tárgy és az általunk tisztelt szónok azon sajtáságos hangzatu mentegődzése felett, mely legalább — igen sokan úgy találták — oda irányult, hogy Primás ő hercegsége győződjék meg, miszerint ily összejöveteleknél semmi egyház, vagy hierarchia ellenes dolgok sem fognak szönyegen.

Mire való volt ezen excusatio? Ki agyanusított, és honnét ered a gyanu? Avagy talán Primás ő hercegsége a kath. mozgalmak iránt bizalmatlansággal viseltetnék!? Am hisz ő maga áll élén e mozgalomnak, segíti, támogatja azt.

Vagy talán félre értettük a nemes szónokot, és ez nem is lehet másként, de annak a szöveg hézagoss szerkezetében rejlik oka. A bizalom megingatása közöttünk, most midőn az erők és érdekek egyesítésére kell működnünk — önerőnköt törné meg...

Az alelnöki választásnál egy szavazati többséggel dr. Pollák János kanonok urra ruházta az alelnökséget. Erőt és áldást kívánunk a munkához.

A választmányi tagok sorának kiegészítő jegyzéke felolvastatván, a vidéki tagok között Jaczók Károly, Ohrem János és több vidéki plébános, úgy szintén Kuthen nevét lelkes éljenekkel üdvözölte a közgyűlés.

POLITIKA, KÖZGAZD., PÉNZÜGY.

A közös miniszterium.

Napjaink legfontosabb kérdése a közös miniszterium megalakulása magyar ingrediens nélkül.

Tegnapilapjaink is e kérdéssel bajlódnak s lapunkon kívül a Hazánk és Századunk vezércikkkezik e kérdés felett. Kell azért, hogy constataljuk e kérdésnek a pártok felfogásaiban mai állását.

A P. Napló, mint a többség organuma az elvet elméletileg így állítja fel:

„Az államjogi paritás elvén alapuló dua-

lismus rendszere követeli, hogy Magyarország ott, hol legvitalisabb érdekei tárgyaltnak és elintéztetnek, illő és folytonos képviseltetésben részesüljön.”

A kijelentett vélemény elég praecis ugyan, de előzmények után az illő szó igen félénk és igénytelen, mert ha a paritás és dualismus áll, akkor e gyöngé szónak igaz értelme más nem lehet, mint e gyenlő, ezt követeli a paritás.

A Hazánk a balközép közlönye e kérdésről tegnapi cikkében ezt mondja:

„Dualismus és paritás azon két eszme, melynek az új alkotások művén főleg és kiválóan kell átvonulni.”

Ebből természetesen folyni kell, hogy a közösiügyi miniszterium nem lehet sem specificos osztrák, sem specificos magyar, de annak dualisticus paritásos jellegűnek kellett volna lennie.

„Eleitő” végig német férfiak a kinevezettek, német az ügykezelés, a paritás eszméje elismerésének, a keresztülvitelben akarataknak vagy hajlammak csak legkisebb nyoma sincs.”

A „Századunk” szólva a Felső személye melletti magyar miniszternek tárcza nélküli közös miniszterre történt kinevezéséről, ezeket mondja:

„A paritás elve volt azon zászló, melynek vezérlete alatt a deákpárt a kiegyenlítést létrehozta, ez lett alapelve az új dualisticus államszervezetnek;”

„de a paritás ezen elve, melyen fejedelmünk egész monarchiájának alkotmánya alapszik, már most is, az első közösiügyi kormány szervezésével lényegében megsértetett.”

Legyen ennyi elég az idézetekből. Ebből is világos, hogy a paritás elvét az összes magyar sajtó teljesen egyértelemben fogja fel és magyarázza, s nincs párt az országban, mely a közösi miniszterium ilyképi szervezetében a paritás elvét, azaz új közjogunk alapját mellözve ne látná, ezt ki ne mondaná.

Igen sajnós esemény, ha a kibékülés művének első alkalmazásakor, midőn annak leglényegesebb alaptételét életbe vinni kell, azt vagyunk kénytelenek mindannyian mondani: hogy az új közjog alapja félre van téve, s a paritás elve megsértetett.

Még sajnósb ezen kérdésnél azon körülmény, hogy noha a tényt az összes magyar vélemény egyhangulag sérelemnek veszi, e sérelmet nem personificálhatja.

Mi bizonyára nem tartozunk azok közé, kik örömet ütik a lármadobra, vagy a nehézségeket azzal akarjuk gyarapítani, hogy még izgassunk is, hol sima uton szeretnők az érdekek kibékítését látni.

TÁRCZA.

Érsek-Ujvár ostroma.

Történeti rajz Tóth Mórtól.

XIV.

Itt a győzelem ki volt viva, ámbár nagy áron, mert harmincz legjobb tüzér s háromszáz vitéz fektet a bástyasánczon. Pio di Savoya, ki maga is egy kopjadobás által megsebesített, dühös haraggal tekintett körül, a nagy veszteség okozóját keresvén szemével.

— Mit tett ön kapitány? kiáltott a cseh tüzértisztre, — nem vadolja-e önt lelkiismerete ennyi áldozat láttára?!

— Avagy én öltem e meg őket ezredes ur? — felelt az makacs szemtelenséggel, — hogy számadásra von e tetemekért, melyek csak temetésre várnak.

— Ön megmenthette volna őket, s ön egyedül oka vesztüknek. Azért ha nem tudja katonáit kimélni, nem méltó rá, hogy nekik parancsoljon. Menjen szemem elől s várja be parancsomat a fegyvertárban.

Ezzel hatát fordítva a leszidottnak, Forgáchhoz sietett, őt értesítendő.

A Frigyes fokon is elkészült azalatt a tábornok ellenségeivel. Az égő szurokkoszoruk, forró ön megtétek hatásukat; a ki elszaladhatott, gyors sietéssel iparkodott magát megmenteni, mit látva a nagyvezér, abba hagyá a Forgách-bástya elleni ostromot, s mély fájdalommal látta a győzelmet kézhől kicsikartatni, melynek kivívása végett az nap nyolcezer legjobb vitézet veszté.

De a várbeliek is érzékeny veszteséget szenvedtek, mert közülök négyszáz vitéz esett el s azon kívül számtalan kapta kisebb nagyobb sebet. Ezek közt volt a két derek tüzér parancsnok Marquese Grana és Pio di Savoya is.

Hajnaltól kezdődött az ostrom, s három óra hosszáig tartott, s még hajnalban a leszidott tüzér kapitány nyolcz ágyú fölött parancsnokolt, s néhány óra múlva a fegyvertár őrzetere, a löányagok kiadására s tumpult fegyverek felszerelésére használtatott, mint oly egén, ki nem érdemes arra, hogy hadi operatiókban résztvegyen, s kit ügyetlensége miatt csak ily nemű szolgálatokra lehet nemikép használni.

Erezté ő ezen megaláztatást — de tisztában nem volt magával, s nem gondolt a következményekkel. Montekukuli jól számított, midőn boszuja eszközeül őt is felvére.

Már hetek óta szította az előületlenséget a német és spanyol gyalogság közt, ijesztgetvén őket a rájuk háromlő sorssal, s ingerelvén alattomban a magyar katonaság ellen, minék több surlódás és folytonos gyűlölség lón a következésre.

A legutóbbi ostrom alkalmával is odatörekedett, hogy mennél több előnyt adjon az ellennek, mit majd látva az őrség, s érezve a veszteséget, mindinkább kedvét veszté a harcztól.

Hogy mennyire ért célt, egyrésztől látszott a veszteségen, másrésztől a későbbi eseményekből; de majd torkára forrott a kisérlet, s Pio di Savoya, a hadi törvényszék elé állítását s rögtöni agyonlövését akarta. Csak Forgách kérelmére állott el indítványától, ki megelegette a szerinte csak ügyetlen tisztnek a fegyvertárba való száműzését.

Ezt mind tudta a kapitány, s ennél fogva sietnie kellett terve végrehajtásával, s hogy ezt eszközölhesse, soha jobb helyre nem küldhetett volna őt, mint a fegyvertárba.

Mit tett tehát? ... A legelső boltok egyiké-

nél megállapodva, az ott felhalmozott lőporba dugott egy tekeres salétromos köteget, olyat minőt a pattantyuk elsitésénél szoktak használni, — ezt azután kibontogatva felvezeté a felsőbb boltok egyikébe, s azzal várt szép csendesen míg az este leszáll.

Ekkor kiosztva az éjjelre felhasználandó lőkészleteket, midőn csak egyedül látá magát, meggyújtá a köteg végét, azzal becuká az óriás várajtókat s lassan lehaladt a lépcsőkön.

A fegyvertár őrzetere ötven vitéz szokott kiküldve lenni. Az nap is a nemesi felkelő seregből ötven levante örködött a vár kinestára felett. Ezek mellett elhaladva a kapitány, sátni nevetést fojtott el magában s gúnyos mosolylyal kívánva nekik jó éjt, — kik szegények nem is sejtve, hogy az nekik legutolsó éjük lesz, udvariasan viszonzák a tiszt köszöntését.

Az pedig kiérve a szűkebb utcák közé, gyorsan kezdett haladni, nemsokára elérve a Zseretinfok kapujához, szót váltott az ott álló őrral, s e mellett elhaladva, kiért a sánczon kívüli tere. — Ott egy ideig határozatlanul bálmult az éjbe, az után óvatos, de gyors léptekkel tünt el a távolban.

Éjjel felé járható t az idő, Kuesuk basa még mindig ébren virrasztott sátorában, — segéd tisztei s kedvence fia, a dalás Feriz bég csak nem rég hagyák el, s ő elmerengve gondolkodott, talán a kiállott hadvétségeket gondolá át, vagy a még kiállandó veszedelmeket forgatá eszében.

Egyszerre zaj, lárna veri fel merengéseiből, s a sátor elé kilépvé, portyázói egy ellenséges tiszteit hurczolának cleibe, ki szerintök át akart szökni az őrszemek közt.

A kapitány, mert ő volt a fogoly, látva a kelepézet, melybe jutott, hirtelen átgondolá kellemetlen helyzetét, s nehogy kékmedés gyanujába jöjjön, vagypedig, mint Forgách futárja tekintések, szemtelen ravaszággal lépett a basa elé; nyíltan elbeszélvén annak az elmúlt nap eseményeit, lealáza-

tását és végbevitt tervét, s kéré szabadon bocsátását.

— En — mondá — nem büntetést, hanem jutalmat érdemlek. — Nézd — mond továbbá — ha nem hiszed, látni fogod mindjárt saját szeméddel, mint nyitám meg az erősség kapuit számotokra, s mint késziték diadalt minden fáradság nélkül.

S valóban alig végzé szavait — midőn roppant lökést kapott a föld, ugy, hogy a rajta állók mind földre hullottak. Mint a villám kigyult körökörül az ég elvakitva a szemeket. Erre rettenetes döröglet következett be s az Ujvári fegyvertár mészás köveinek egymásután lehellő zuhanásai tanusíták, hogy az átkos merény sikerült.

Kuesuk basa irtózva nézett az álló emberre, kinek szivtelen jellemtelensége az undorodás legmagasabb fokát kelté föl benne. — Átkozódva mutatott egy közeli fűzfára s intését elérő emberei siettek parancsát teljesíteni.

Pár percz múlva a kapitány függött. — A Nemesis őt is utolérte. — De vajjon halála helyrehozta-e, mit életében elkövetett?

A fegyvertár szétrombolva feketült köveivel rombalomba hevert, az ott örködő ötven jó vitéz összezuzak a lehellő kövek, a roppant rázkódás miatt házak omlottak össze, s bástyák dőltek le.

Hát még a következés!!!

Még azon éjjel a spanyol és német segélyhadak megtagadták az engedelmességet, s fegyveres kézzel követelték a vár átadását. S midőn Forgách a körülményeknek engedve, becsültes capitulatióval adá át az erősséget, s fegyveresen, betegével, katonáival bánatlatlan elvonult, akkor az armány törvényszék elébe állítá őt, árulással vádolva egy veretett esata s egy elveszett vár miatt. — Pedig ő egyiknek sem volt oka.

Számtalan lapok vannak hazánk történetében, tele írva ily szomorú eseményekkel.

De vitalis kérdések körül hallgatni — kötelességmulasztás, és ezt érezve, mi már novemb. 28-ki számunkban felemlítettük a közös miniszterium alkotásánál a magyar miniszter kinevezésének szükségességét, és midőn a kinevezés megtörtént, azonnal újra elmondottunk nyíltan és határozottan e kérdés iránti nézetünket.

Most azonban több kérdések előtt állunk egyszerre.

Oly kérdés iránt, mely egyértelműleg vitalis, azaz alapjogi kérdésnek ismertetik el, történik sérelem a nélkül, hogy törvényekben provisiót lelnék, mely e sérelmet megtartás által lehetlenné tenné.

Parlamentaris rendszeren nyugvó alkotmányos országban lehet az alapjogon sérelmet elkövetni, a nélkül, hogy az elkövetett sérelemnek gazdája legyen.

Alkotmányos országban az alkotmány garanciája, mint mindenki tudja, abban áll, hogy az alkotmányos garancia védelvét nem bírja a nemzet.

Világos ebből, hogy alkotmányosságunk lényege körül van házag, mit a jövő érdekében pótolni kell.

Minden pártkülönbség nélküli egyetértő nézete az országnak az, hogy a sanctio pragmatice alapján rendezett új közjognak, melytől már októberben szövetségi actának neveztünk, alapja a paritás.

Ez az indispensabilis alap a népekre úgy mint a korona egysége a dynastiára nézve.

Ezen alapon belül a formák változás és módosulás tárgyai, az alap mozdíthatlan. Lehet az idők folyamában az országgyűlések körét tagítani, a delegatiókét szorítani, lehet a delegatiók körét nagy részben küldöttségekre bízni, mindez történhetik, de mind a paritás elvén és a szövetség csak szilárdulhat.

Nincs ennél fogva féltett s félhető ki n c s a jelenben más mint a paritás elve, s midőn ennek sérelméről panaszol az egyetemes sajtó minden pártszínezetben, annak orvoslata égetővé vált s sem kormány, sem törvényhozás nem ignorálhatja.

Mi a deakpárt művében a deakpárt érdemét — mint ma a P. Napló felemlíti, eléggé méltányoljuk, s becsét appreciálni tudjuk, de a deakpárt a szerzemény birtokát ma is kezében tartja, s épen rajta áll ezt mint valóságot becsátani az örökösökre, mert Magyarország ma már csak vívmányainak teljes súlyával kiélgehető, a mult idők esalódásai nem elégitik ki többé.

Mit állított ki Erdélyország a párisi tárlaton.

Lapunk egyik utóbbi számában az Erdélyország által kiállított tárgyak általános jellegét ismertettük meg olvasóinkkal, áttérünk jelenleg a részletekre.

Testvérházunk e tárlaton egyik terményét mutatta be, melyről ugyszólván még mi magyarul sem hittük volna, hogy oly jeles, értjük az erdélyi borokat. A kolozsvári kereskedelmi kamarakertlettől gr. Mikó Imre, b. Bornemisza János és több földbirtokos, végre a kolozsvári pince-egylet szerepltek mint bortermelők; a brassói kamarakerületéből pedig Megyes városa, Dr. Müller, F. Gottfried (Nagyszében) Schuster József (Nagyszében) és Budaker Gottlieb plébános (a Beszterce melletti Lechnitzbősi). Majdnem valamennyi borkiállító kiállításban részesült. gr. Mikó arany, a kolozsvári pince-egylet ezüst, Megyes városa bronz érmét Schuster és Müller dícsérő oklevelet kapott.

A brassói ker. kamara buzát, árpát, zabot és a Báscasághól lent állított ki, ez utóbbi bronz érmét nyert. Ugyanezen kiállításban részesült azon nagy darab tiszta kőszén, melyet a brassói bánya és hutta részvény társulat küldött a tárlatra.

Arzs György özvegye Fogarásból gyönyörű szép, magyar és amerikai magból fogarozos tenyészett dohányt állított ki, mely mindenesetre kiállításban részesült volna, ha a nagy tömegekben kiállított dohány mellett csekély mennyiségűnél fogva el nem enyészett volna.

Felter és Arosohn Brassóból erdélyi zsigi gyapjút küldött, mely a maga nemében kitünő minőségű volt. Azon körülmény azonban, hogy e gyapju a magyarországi finom gyapjuk között kapta helyét, kellő méltatását lehetetlenítette. A kiállítók ugyan reclamáltak e miatt, de a jury tárgyalások panaszkra nem terjeszkedtek. Ezen erdélyi gyapju kivül még egy pesti ezég is Beimel és Herz a különféle gyapju minták közt erdélyit is mutatott a tárlaton.

Jekelius Károly és Hesshaimer J. L. Brassóból táplót szolgáltatottak. Az erdélyországi bikk-

dők e terményt nagy mennyiségben nyújtják s a mint a párisi tárlaton látni lehetett, igen kitünő minőségben, mert e tápló sokkal nagyobb tömegek és sokkal pubább bársonyhoz hasonló tapintattal bír, mint egyebek. Ugy hogy e czikk számára a kivételi kereskedés igen kívánatos volna.

Ugyancsak Hesshaimer erdélyországi ásványvizeket, petroleumot és hamuszir állított ki. Az utóbbi dícséretet nyert. A petroleum sokkal tisztább alakban volt kiállítva, mint az erdélyi, de hogy az erdélyi ásványvizek nem nyertek kitüntetést, azt egyedül azon körülménynek lehet tulajdonítani, hogy csak két két palack volt minden fajból kiállítva s így nagyon kis mennyiségben képviselve.

Az első erdélyországi stearin-gyertyagyár gyertyákon kívül még e vállalattal kapcsolatos vegygyárból glauberrit, halmszót, jegedett szikót stb. küldött. Ép így küldött a Nagyszébenben néhány év óta létező paraffin gyertya-gyár gyertyákat; mindkét gyár gyertyáinak jóságáért ezüst éremmel ajándékoztattak meg.

Ackner Hermann a méhtenyésztés terményeivel lépett föl és dícséretet nyert. Teutsch Gyula Brassóból tizenkét palack finom liquert küldött, melyek a kiállítást látogatók részéről nagy kitüntetésben részesültek ugyan, de a jury ítélete előtt kegyelmet nem nyertek, mert e liquerök az erdélyországi izléshez alkalmazva, igen édesek és szörp-alaknak voltak, mi pedig a külföldi liquerök lényegével ellenkezik.

A timáraruk igen kis mennyiségben voltak ugyan kiállítva, de oly jó minőségben, hogy a kiállítók mind kiállításban részesültek.

Egyéb részletet alig lehet említeni az erdélyi kiállításból, és e vázlatból is látszik, mennyire képes testvérházunk, mely dacára hiányos képviseltetésének a földtermékekben épúgy mint némely iparezkekben kitünő helyet vívott ki magának a világtárlaton.

TÖRVÉNYHOZÁSI ROVAT.

A magyar delegatió első ülése.

Bécs, jan. 20.

A királyi fogadtatás után a magyar delegatió tagjai majdnem teljes számmal a kijelölt ülésteremben d. u. 2 órára összegyűltek.

E terem, mint már ismételtelen említve lón, a volt m. k. kancelláriának, a bank utczára szolgáló egyik első emeletbeli, 3 ablakos, karzat nélküli, és a terem nevével alig érdemlő szobája.

A főbejárásal szemben egy szerény emelvény az elnök helyét képezi; ettől balra egy jegyző és három kormányi képviselő, jobbra pedig három gyorsíró számára van hely kijelölve.

A delegatusok hat, 10 utóhelyes padban foglalnak helyt; ezek mögött a közönség, az elnöktől balra pedig a felső két ablak mentében a tudósítók számára van és ugyancsak igen szűk hely fenntartva.

A delegatusok első két padját többnyire főrendi tagok foglalták el; a képviselőház balpárti tagjai a középső padok bal felén ülnek.

Pontban 2 órakor Zsedényi főhívja a bizottság legidősb tagját Majláth Antal grófot, hogy foglalja el mint korelnök az elnöki széket; a közjegyzői tisztségre pedig Bethlen Gábor gróf szólítatik föl.

Majláth gróf elfoglalván széket, következő beszédet intézett a gyűlekezethez:

Mélyen tisztelt bizottság! A kornak nem irigylendő joga nyújtja nekem ma a szerencsét a magyar delegatió tagjait összesen és fejenként üdvözölhetni. Teszem azt azon hazafiai buzgósággal, melyet a jelen pillanatonak magasztossága és fontossága tölem igényel.

Mi a törvényhozás által az 1867. XII. t. cz. életbeléptetésére levén kiküldve, minden iparkodásunk, fáradozásunk oda lesz irányozva, hogy ezen törvény írott ige ne maradjon, de életbelépve, életképességének bizonyosságát nyújtsa; másrészt pedig ő Felsőge lajtántúli országainak nepei győzőjének meg arról is, hogy minket nemcsak a pragmatice sanctio rendeletei, de különösen a közös nemzetgazdászati érdekek, az alkotmányosság, és a mi legfőbb, a közös szabadság érzete von hozzánk.

Szabadjon tehát nekem az egek urának áldását e munkára kikérni és reményelni, hogy az 1868. év szabadságunkra nézve epochalis leendő, olyan, mely a jelenkor elismerését, a jövőnek pedig báláját fogja kiérdemelni. Hogy pedig mi az előttünk álló munkát minél előbb megkezdhesük, tiszteletteljesen van szerencsém fölkérni a tisztelt delegatió tagjait, méltóztassanak mindenképp a verificatiót és utána rendes elnök választását elrendelni. (Élénk éljenzés.)

Ezután fölolvastatnak a delegatió tagjainak választásáról szóló felső- és képviselőházi jegyzőkönyvi kivonatok. — Liphay Béla báró, Csengeri Antal, Radich Ákos, Klapka György, Hertelendy Kálmán, Székely Péter, Bottka Mihály, Tisza Kálmán távol volt. — Ez utóbbira nézve Ghyezy jelelti, hogy betegeskedése miatt nem jelenhetett meg, de ezen akadály megszüntetével azonnal meg-

fog jelenni. A delegatió többi tagja igazoltatik; olvastatik ezután a képviselőház elnökének átirata, melyben jeleníti, hogy Bartal György lemondása folytán Sztányi Bernát legtöbb szavazatot nyert póttagot szállította föl a Bécsbe menetelre.

Somssich Pál az eljárást nem ugyan a törvényvel ellenkezőnek, de formailag hibásnak tartja, és a jegyzőkönyvben fölemlítetteti kívánja, hogy jövőben hasonló lemondások egyenesen a delegatióhoz intézzenek. E fölött vita fejlődik ki. A küldöttség végre Ghyezy Kálmán azon véleményét fogadja el, hogy megalakulása előtt e részben egy sem hozhat határozatot, megalakulásáig tehát az ez iránti intézkedés is elhalasztandó.

Ezután Somssich Pál szólalt föl.

Tisztelt bizottság! A második kérdés, melyet aelnök ő excellenciája megpendített, az elnök és tollvivők választása volna. Én úgy hiszem, hogy e kérdésben a törvény szavait kell követnünk.

A törvény így szól: A bizottságok mindegyike külön, saját kebeléből szabadon választja elnökét és tollvivőt, s a mennyiben szükségessé lesz, más hivatalos személyzetét és annak minden tagját; maga állapítja meg ügyrendjét stb. Ha tehát kétség támad valakiben az iránt, vajjon mit kell előbb elvégezni, az ügyrendet vagy az elnök választást, a törvény szavai kell, hogy irányadók legyenek. Minthogy pedig a törvény szavai az elnök választást az ügyrend megállapítása előtt említik meg, természetes, hogy a választásnak kell az ügyrend megállapítását megelőzni.

E választásnak azonban mégis bizonyos szabály szerint kell történni és minthogy az ügyrend csak a választás után állapíthatatik meg, bátor vagyok erre nézve egy rövid javaslatot tenni. Ez így hangzik: „Mihelyt a megválasztott tagok igazoltatnak, a bizottság azonnal hivatalnokainak megválasztásához fog. Legelőször az elnökre történik titkos szavazás következőképen: A jegyző betitkosszerűen fölolvassa az igazolt tagok neveit, azok egyenkint megjelennek és a korelnök előtt kitett ládába teszik szavazatijegyeiket. Az első felolvasás alkalmával jelen nem voltak nevei szavazataik beadhatása tekintetéből végül még egyszer felolvasatnak, és ekkor a korelnök felügyelete alatt a jegyző az ülés színe előtt megszámlálja a szavazatokat. A korelnök ezután kimondja az eredményt. Ha a törvény követelte többség nincs, a szavazás azon két tag fölött ismételtetik, kik mellett aránylag legtöbb szavazat nyilvánult. Ezután az előbbi módon egy rendes és egy helyettes tollvivő egyszerre választatik. A megválasztottak helyeiket elfoglalván, az elnök kinyilatkoztatja, hogy a bizottság megalakult.”

Ha ezen javaslatot a választási rend iránt elfogadni méltóztatnak, az ideiglenesen, míg t. i. az ügyrend végkép megállapíttatik, szabályul fog szolgálni. E szerint holnap a választás már foganatosítható lenne.

Ezen indítványhoz hozzá szól Várad Gábor, Tisza Lajos, Bónis Samu, Zsedényi Ede, Szécsen Antal, Ivánka Imre, Szontagh Pál. A bal oldal tagjai e kifejezést „a törvény követelte többség” ezzel kívánják fölcseréltetni „a törvény követelte abszolút többség” mi végre el is fogadtattok.

Zsedényi Ede fölszólat az ezen kifejezésből netalán vonható azon következtetés ellen, mintha a delegatió határozatot nem is hozhatna, ha csak abba 31 tag bele nem egyezik. A baloldal tagjai kijelentik, hogy e kérdés érdemleges tárgyalása máskorra való.

Somssich indítványa a fönnbbi változtatással elfogadtatván; korelnök fölszólitja a küldöttségi tagokat, hozniuk el magukkal a holnapi d. e. 11 órakor tartandó ülésre egy rendes elnök, mint a tollvivőre nézve a szavazati jegyeiket.

Végül a korelnök jeleníti, hogy a miniszterelnök a küldöttség kívánatahoz képest ő Felsőge nek a királynének tudomására hozta, hogy a m. delegatió személyesen kívánja ő Felsőge t üdvözölni. A királyné e kívánságot igen szívesen vette és ajánlja, hogy mostani állapota nem engedi annak teljesítését. (Élénk éljenzés.) — Ezzel az ülés eloszlott.

Bécs, jan. 21. Csengeri azt kívánja, hogy a delegatió minden hivatalos irataiban az 1867. XII. törvényezikk 38 ik §-a értelmében „a közös ügyek tárgyalására kiküldött bizottságnak” nevezessék. A gyűlés e javaslatot elfogadta. Somssich hosszabb beszédet tartott s hangsúlyozta a feladat nehézségét, hogy a haza fejlődési folyamában a csupán elméletileg felállított intézmény gyakorlatilag kivitessék; kijelöli ugyan a törvény az eszközöket s az irányt is kimutatja, mely felé tartanunk kell, de az ösvény még járatlan és kétséges a munka, melyet megkísérültünk, ennél fogva az utóttör súlyos műve jutott osztályrészül. Csak a bizottság egyesült és erélyes buzgalma oldhatja meg a feladatot, ha azt a király irányában tartozó hűséggel és a pragmatice sanctioból merített kötelezettséggel eszközöljük, ha a többi országokhoz való viszonyokból eredő érdekeket kellőleg méltányoljuk és hazánk alkotmányos jogait és törvényeit vesztülettünk és soha meg nem tagadható hűséggel megóvjuk. Az elnök végre élteti a királyt és hazát.

Ezután Szontagh gróf indítványára 7 tagból

álló bizottság választott az ügyrend kidolgozására, és pedig megválasztottak: Rajner, Csengeri, Ghyezy, Szögyényi, Kerkápolji Zichy és Várady.

KORMÁNYZATI ROVAT.

Mint a közös budget tárgyalásából látnak a közös költségek fedezetében tetemes rovatot képez a vámjövedelem, mely a kül és pénzügyi közös kiadásokat van rendeltetve fedezni, s közel két millióra tétetik.

A vámjövedék tehát a közös kiadások rovatát fedezi, de a vonalok helyzeténél fogva a külön területek határai szerint a külön országos miniszterek által kezeltek.

A vámjövedék helyzete az anomáliák egész lomtárát rejti magában, mely mint a mythosai istálló nagy takarításokra, azaz rendezésre vár.

Hogy egyetlen vámvonalunk lévén s ez a külföld ellenében felállítva, a vámkezelés elveinek egyöntetűnek kell lenni, ez természetes.

De ezen elven túl a kezelés részleteiben ezer viszonyok fordulnak elő, melyeknek elintézése idejekorán rendezendő, nehogy természetes conflitások anyagaivá válhassanak.

E részben nem kételkedhetünk, hogy kormányunk a teljes viszonyosság alapját ismeri mértékadóan s gondoskodik arról, miszerint ez az életben s gyakorlatban fenntartható legyen.

Mindenesetre a fennálló vámszabályok kezelése számtalan intézkedéseket foglal magában, és a jogok és érdekek kölcsönös megóvása a két kormányt egyetértő intézkedését követeli szűk-séggé.

S ezen szabályokat a nagy közönségnek ismerni kell. Mi például számtalan gépeket hoztatunk a letelt időben a külföldről az országba s vámmérséklésért, első kísérleteknél vámmérséklésért, is folyamodtunk.

Ausztria iparosai egyes nyers termékeket feldolgozásul hoznak be, s a kormány buzdításul vámmérsékléseket osztogat.

De midőn a magyar miniszter hazai gazdálkodást, a bécsi miniszter saját iparosságát támogatja, mindkettő a közös jövedelmet szállítja alá; elnéveléleg betöltani a kedvezéseket ép oly káros, mint felszabadítani teljesen mindenik minisztert, mert ezt okvetlen a közös vámjövedék érezné meg szílyosan.

Ezt tehát rendezni kell s pedig minél előbb.

Továbbá tudjuk, hogy a vámkezelés itt ott tetemes beruházásokat követel, hallottunk például felső Ausztriában teendő nagy vámpitkezésekről. Nálunk valószínűleg, mert mi mostohák voltunk, e beruházások szükségére aránytalanul nagyobb lesz, mint Ausztriában.

Igen, de minden ily beruházás, az illető országos miniszter által kezelve, a közös vámjövedéket szállítja alá, és ennek kezelése befoly az összes mindkét fél érdekli eredményre.

Ez irányban is kell tehát rendezni az eljárást.

Végre a vámkezelés mind két részen tetemes költséggel jár, annak saját hivatalnokai, és saját őrsége van, sőt a mai rendszerben ezen hivatalnokok s örök egyszerszámú másnemű országos adó-nemek körül ügyeletrre is fordítatnak itt és ott, s ha ezek költségeinek felszámítása nem szigorúan a reciprocitás alapján számíthatnak fel, az ország terhelhetik illetéktelenül külön országos budgetjében.

Adjuk hozzá mind ehhez, hogy a mint a kereskedelmi forgalom időszakoszonkinti statisztikai kimutatásait egyik félnek bírnia kell, egy kell bírnia a másiknak is, mert ez az ipar és kereskedelem iránytűje.

A ki, mint esetleg mi — ismerjük a birodalmi volt adminisztráció titkoszerűségét épen ezen ágában a közigazgatásnak, az érte kellőleg e felszólalásunk jelentőségét, és ma holnap az országos budget tárgyalásánál ott fogunk lenni, hogy a fenntartottak rendezése már kérdés alá jö és a minisztereknek ki fog kelleni mutatni, a vámkezelés minő intézkedések alapján lón biztosítva az ország minden egyoldalu intézkedések hátrányai ellen, és mennyiben van gyakorlatban létesítve a paritás és reciprocitás elve jövedőre.

LAPSZEMLE.

Mint tegnap lapszemlénkben jeleztük, az ellenzék két töredéke igen élénken váltanak egymás közt diplomatikai jegyzékeket azon nagy horderejű kérdés felett: akarna-e, vagy fogna-e a balközép a létező a lapon kormányt alkotni, ha többségre jutna?

E kérdés az ellenzék két töredéke közt a béke vagy háboru, az az definitív válság vagy összeolvadás kérdése.

És e kérdés a Hon részéről valóságos faggató benevolomámá vált, minek azonban a Hazánk eddig nem tért ki utjából, s azoknak, kik figyelmes nézői vagyunk e tollvivalnak, nem kis élvezetet nyújtanak.

A két párttö ségének próbat okunk az ellenke könnyen jöbetuen nem egészen mer azon kis malitiáj retik az ellenfele Sie sind sich

Gr. Keglev a posító binára okosabb, hogys to ny, ki élesség lását, szinte hall mélyen til a Hon társának a Hon a Hazánk Né ban is egy új kait követve, renszerűtlenl vál csáraiban.

Ez nem v zánk tól, ha va tezei hanyathott Kimondja a ezél: többsé képviselt párt a cselekvés t kinek világos, e tovább:

Felel Tisz ellenzék többsé szolítatik progr til viteléhez a F három eset ford

Vagy elfog ben és második vagy alkot min kormány alkotá Lehet a h rézben megadja

Ez esetben hivott tagjainak tok elég fontosa viteleért a korn

Mi ugy hisz már nem lehet. ezen tractatus e tik, s a Hon p szerint a közjog más, mint melye transactio kötte

Akkor ugy királyával egye a Lajtántúli n közjogi törvény

Ezen törv magyar népeve minden változt oldalulag a ma osztrák császár

És itt jut ges mocsárba. nyek változtatá nyal decisive t

mellett, tehett niszteriumával. csak belátja a

De Jók a Tisza Kálm megbízott elle mondat vele,

mondhat, de T Tisza jó

érti az 1848-at dön kormánya pragmatikát t

sza bad ön a dalom egy tassa, mi több

A sanctio Egyik az

Másik Ma lami léte.

A ki e ké bisz, az nem s 1848 terén, ha sem bite, sem

M. Ujságon a mondónak, (fogása odajut tengerébe, hon

Hü bajtar elmondjuk.

HATÓ

Nagy tott közgyűlés kaptak — nyi (akarjuk mon E gyűlésben kívül jobbára szönyegre, me folyt.

Az elnök által az ujon felterjesztésre

end kidolgoz...
ner, Cseu...
Kerkápoli

VAT.

saiból látjuk a...
es rovatot ké...
és pénzügyi...
edezni, s közel

alások rovatát...
va a külön te...
ágos miniszte...

az anomáliák...
mint a mythosi...
endzésre vár...
léven s ez a...
kezelés elvei...
szetes.

zleteiben ezer...
elintézésé ide...
etes conflictu...

hogy kormá...
sméri mérték...
ez az életben

zabályok ke...
glal magában...
egóvása a két...
veteli szük...

zónásnak is...
zpeket hozat...
ez országba s

s termékeket...
ny buzdításul

zai gazdái...
támogatja...
a alá; elmé...
y káros, mint...
nizsért, mert...
ezné meg su...

minél előbb...
ezelés itt ott...
ttunk például...
pitkezésekről...
ak voltunk, e...
nagyobb lesz,

az illető orszá...
vámjövédéket...
oly az összes

ni az eljárást...
ezen tetemes...
kai, és saját...
országos adó...
itt és ott, s...
em szigoruan...
el, az ország...
ágos budget-

a mint a ke...
nti statisztikai...
egy kell bir...
kereskedelem

a a birodalmi...
ben ezen ágá...
leg e felszola...
az országos...
és, hogy a fen...
és a miniszte...
nkezelés minő...
az ország min...
yai ellen, és...
e a paritás és

eztük, az el...
tanak egymás...
egy horderejü...
e a balközép...
ha többségre

e közt a béke...
egy összeolva...

ságos faggató...
a Ha z á n k...
kik figyelmes...
kis élvezetet

A két pártfőnök e viadalban politikai ügyes-
ségnek próbatételét teszi le, és ha nem volna
okunk az ellenkezőt binni a Hazánk embereiről,
köznyen jöhetnek azon gyanuba, hogy stratégiája
nem egészen ment a polemizáló és hadviselő felek
azon kis malitijától, hogy álmodulataikkal sze-
retik az ellenfelet sárba juttatni!

Sie sind sich einander nicht gewachsen!

Gr. Keglevich Béla, kiről feltesztük, hogy
a posztó bünárait, hova csatározói jutottak, látja,
okosabb, hogysen őket oda kövesse. Cserná-
tony, ki élességével tán kifeszíthetné a felek ál-
lását, szinte hallgat, a csatát Jókai viszi, ki már
milyen ül a mocsárban, s Fejér Miklós ki-
társának a Honban híven segítségére jött, hogy
a Hazánk Nicoliesának ellenében a Hon-
ban is egy új harcoss álljon elő, ez mondjuk Jókai-
kötvetve, épen már nyakig sülyedt el sze-
recesenül választott harezí posztójának mo-
csáiraiban.

Ez nem volt volna szép manővrozás a Ha-
zánkól, ha valamit tehetne róla. De a Hon vi-
télői hanyatholok rohannak előre.

Kimondja a Hazánk programja: hogy a
ezel: többséget szerezni, hogy az általa
képviselt párt a törvény alapjára áll és a
eselekvés terét foglalja el. Ez, minden-
kének világos, csak a Honnak nem. Azért faggat
tovább:

Felel Tisza mindjárt s azt mondja: Ha az
ellenzék többségre jó, kötelessége ha kormányra
szólítatik programjával előállni s annak keres-
tál viteléhez a Felség hozzájárulását kérni, s ekkor
három eset fordulhat elő.

Vagy elfogadja a Felség, vagy nem. Első eset
ben és másodikban természetes a következés, t. i.
vagy alkot miniszteriumot, vagy visszautasítja a
kormány alkotását.

Lehet a harmadik eset: hogy kivánalmait
részben megadják, részben megtagadják.

Ez esetben meg kell a pártnak és kormányra
hívott tagjainak fontolnoki, ha az elfogadott pon-
tók elég fontosak-e arra, hogy azoknak keresztül-
teleért a kormányzást elfogadják stb.

Mi úgy hisszük ennél világosabb feleletet adni
már nem lehet. Mert az csak világos, hogy mind-
ezen tractatus csak a létező alapon történhe-
tik, s a Hon pártja lehetetlen, hogy ne tudná, mi-
szertint a közjogi alap, melyen ma állunk, egészen
más, mint melyen állottunk akkor, midőn a közjogi
transactio köttetik.

Akkor ugyanis Magyarország saját törvényes
királyával egyezkedék. Most már ezen egyességet
a Lajthántili népek is elfogadták s náluk ép úgy
közjogi törvénynyé vált, mint nálunk.

Ezen törvényeknek ma már a magyar király
magyar népével nem alterálhat a nélkül, hogy
minden változtatásban, melybe beleegyeznek egy-
oldalilag a magyar király, ne sértené meg mint
osztrák császár saját népeinek alkotmányos jogait.

És itt jutott a Hon főnöke az első helysége
mocsárba. Ha a magyar király az alaptörvé-
nyek változtatására a magyar alakítandó kormány-
nyal decisive alkudhatnék, a teljes egyenjóság
mellett, tehetné ezt az osztrák császár is bécsi mi-
nisteriumával. És ily doctrinának veszélyeit tán
csak belátja a Hon is.

De Jókai nek ez sem elég. Ő már beszélteti
Tisza Kálmánt, mint a kormány alkotásával
megbízott ellenzéki tagot a Felséggel, és olyakat
mondhat vele, miket Jókai ártatlanságában el-
mondhat, de Tisza a soha.

Tisza jobban ismeri a törvényt, másképp
érti az 1848-at, hogysen a Felséggel szemben, mi-
dön kormányalkotással kínáltaték meg, a sanctio
pragmatikát támadja meg, s Magyarország
szabad önálló államilétének a biro-
dalom egységéveli incomparibilitását vi-
tassa, mi több tagadja.

A sanctio pragmaticának sarktétele kettő:
Egyik az unum et indivisibile imperium.
Másik Magyarország önálló alkotmányos áll-
lami léte.

A ki e két eszmében benső megferhetlenséget
bisz, az nem áll történelmünk, törvényeink, nem
1848 terén, ha ezen két eszme kiegyeztetéséhez
sem bite, sem akarata nincs, akkor tülnet még a
M. Uj s á g o n is, és mert hite és akarata is jobb
a mondónak, (mert ez Jókai) mint politikai fel-
fogása odajut faggatásaiban a hinárok operenziás
tengerébe, honnan kibuzza ki — nem tudjuk.

Hű bajtársa a csatában hova jutott, holnap
elmondjuk.

HATÓSÁGI ÉLETÜNK.

Nagyvárad városának f. hó 11-én tar-
tott közgyűléséről leveleznők sorait csak most
kaptuk — nyilván a posta rendkívüli pontossága
(akarjuk mondani hanyagsága miatt) — kézhez.
Égytőlben némely magán érdekelt tárgyakon
kívül jobbára miniszteri intézmények kerültek
szőnyegre, melyek tárgyalása alatt elég élénk vita
folyt.

Az elnöklő polgármester jelenti, hogy a város
által az újonozási előmunkálatok ügyében tett
feltejtésre a honvédelmi miniszter válasza le-

érkezett. Emlékeztetbe hozza továbbá a mult évnek
végével a fogyasztási adó haszonbérbe adása iránt
hozott végzés, melylyel a kibérlés f. évi máj s
1-ig föltelenti, azontul pedig e részben hozott
országgyűlési határozatot fenntartásával kijelentett,
és a tárgyalások vezetésére a pénzügyi fellgyelő-
séggel a polgármester bizatott meg.

Mit teljesítvén, a helybeli pénzügyi fellgyelő-
ségiől azon megbízást vevé, hogy a szerződés
megkötéseig belátás szerint intézkedjék; a polgár-
mester tudatja tehát, hogy a kezelés az eddigiekhez
képest folyamatosan van. Nem mulaszthatja azon-
ban a borlogasztást illetőleg kiemelni, hogy jól-
lehet ennek megváltására a lakosok elegendőleg
figyelmeztettek, a megváltás a mult évit nem köz-
léli meg; miért is azon kellemeletenségre kell figyel-
meztetnie, mit a netaláni hatósági ellenőrzés maga
után vonhatna.

E jelentés további fonalában a polgármester
a marhavészről szólva, elmondja, hogy az e vő-
stól alig 3 órányira eső községekben dühöngött, mi-
ért is a marhavásár betiltatott, s a megvétel egyet
értőleg a központi vészbizottságba a város részé-
ről is kinevezettek a tagok; s hogy eddig a város
a csapástól ment maradt. Megemlíti végre, hogy a
lakosok az adóhátrány lerováásában dícséretes
buzgalmat fejtenek ki, s mult évi octóbertől most
tanig 50,000 frton fölül fizettek be.

A honvédelmi miniszteriális rendeletre a
közgyűlés azon batározatot hozta, midtán a minisz-
teriális rendelet aggodalomra okot nem ad, ez tel-
jesítessék, és annak foganatba vételével a polgár-
mester bizatott meg.

A többi e gyűlésben még előfordult tárgy egés-
zen magán jellegű lévén, mi annak leírását feles-
legesnek tartjuk.

INTÉZET S EGYLETEK.

— Az egyenlőségi kör hirnap bizott-
mánya f. hó 20-án ülést tartott s kebeléből Tórey
Pál elnöklöte alatt Ertl Károly, Schweiger
Márton, Mandl Pál és dr. Szabó Alajos urak-
ból álló szűkebb bizottmányt választott meg, kik a
lap kiadása felett közvetlenül fognak örködni.

— Az országgyűlési gyakornokok
testületének tagjai tisztelettel fölkértenek, f. hó
23-án délelőtt 10 órakor az országházban tartandó
közgyűlésre minél számosabban megjeleni. Elnöki
megbízásból Sipőcz László, titkár.

UJDONSÁGOK.

— A fővárosi kereskedelmi testület által a
vigarda termében f. é. febr. 4-én tartandó bábra az
előkészületek nagy mérvben folynak s a jegy-alá-
írások eddigi számáról itélve, szép eredményre is
jogosítanak. Egyébíránt a bálnak szinten fészelen,
mint fényes és kedélyes végbemenetele biztosan
várható.

— Mindszenti Gedeon újabb költemé-
nyeit bocsátotta nyilvánosságra. A kath. egyház e
jeles költőjének verseire figyezmeztetik olvasóinkat.

— Szűnnapok czim alatt érdekes beszélve-
ket irt Aszódi Mihály az ifjúság számára.

— A japáni sárkány sereg utolsó
előadása csakugyan költőnemes módjára történt,
így a délután 4 órára hirdetett előadás egészen el-
maradt, mert a japániak holt részegek voltak. A
budai kapitány a japániak improstatióját ezért 50
frt. pénzbírsággal büntette. Az igazságnak tartó-
zunk azon kijelentéssel, hogy mindazok, kik az
egész botrányt Molnár nevével hozzák összefü-
gésbe, alaptalanul teszik ezt.

— Az egyenlőségi körben f. hó 26-án
gróf Zichy Jenő az emberi jogokról fog felol-
vasást tartani, mely esti 6 órakor fogja kezdetét
venni.

— A „Független Lapok“ kiadó-hivatala a
lipotvárosi templom téren van, és pedig épen szem-
ben az épülő felben lévő nagyszerű basilikával.
Már néhány hét előtt hallottak azon baljóslatu
hírt, hogy a basilika azon négy oszlopainak
egyike, a melyeken a nagyszerű kúp nyugodott,
repedez, minél fogva attól kell tartani, hogy a kúp
előbb utóbb össze fog omlani. A mitől tartottunk,
az ma megtörtént. Már d. e. vetttik észre hivata-
lunk ablakairól, hogy egy pap a templom falai
alatt ülő koldus asszonyokat elutasítani iparkodott,
miután a mindinkább nagyobbodó repedések a
katasztrófát legközelebbi kilátásba helyezték. Egy-
szerre d. u. 3 óra után iszonyatos zörög hangzik el,
mely legalább 50 ágyu darranásához hasonlított,
s a levegő elhomályosult, mintha átlátszatlan
köd által borítottat volna el. Néhány pere-
mulva, midőn ismét a sűrű borura derül lett,
nagy neptőmeg hemzseg ablakaink előtt, — de
a basilikának nagyszerű pompás kupját nem lát-
juk többé. Az összeomlott. Midőn ezen sorokat ír-
juk, még mindig nagy népesport veszi körül a tem-
plomot, melybe azonban nem szabad belépni, miután
a bejárást városi trabantok őrzik. Ambar a baj
nagy, mégis hálát kell adni az Istennek azért, hogy
ha már meg kellett történnie, most történt, nem
pedig akkor, midőn a templomot a nép százai népe-
sítették volna.

Beküldetett. Hirdetik a lapok, hogy „az
orsz. lelenezgyi társulat az általa életbelépte-
tendő lelenz- és szülöháznak a kisdédek s
szülő anyák fölvetelét a vallásos s a házon
belül vagy kívüli nevelést tárgyzá-
szabályait megalkotandó f. január 26-án reg-
geli 11 órakor Pestvárosa tanácstermében, rend-
kívüli nagy gyűlést tartandó.“

E hirdetés alkalmával helyén látjuk a figyel-
meztetést azon körülményre, hogy a „Lelenz-
ház-e vagy te le j e s k ö z z e v e l d e ?“
czimű röpirat szerzője, mint a kezdeményező bi-
zottság által az alapszabályok kidolgozására ne-
vezett küldöttség egyik tagja, 1866-ban e munká-
jából 200 példányt adott be a lelenezházi társulat
melyen tisztelet elnökségének azon irásbelileg is
kifejezett kérésrel, hogy azokat a tagok közt

ingyen kiosztani méltóztassék. Ugy
véjük, hogy midtán a kérés méltányolva fogadta-
zott, a kiosztás eszközése a titkári teendőkhez
tartozott; a kiosztás megtörténtéről azonban sem-
mit sem tudunk. Kérjük tehát a titkári hivatait e
kiosztásnak teljesítésére a megnyitandó közgyűlés
elején.

Figyelmeztetjük továbbá a társulat tisztelt
tagjait, hogy a nevezett munka szerzője, ugyan-
azon munkája szellemében 1867 i. okt. 5-én a város
közgyűlésének már egy második részletezett aján-
lított terjesztett föl az elhagyatott gyermekek kli-
kái köznevelésbe vétele iránt. Ezen fölterjeszté-
vény: „A Hon estí lapjának mult évi 106 és 107-ik
számaiban közöltetett és összfűgő természeténél
fogva nov. 17-én a kisdéudőv intézeteket Magyar-
országban terjesztő egyesület elnökségéhez egy
közvetítésre szánt és tárgyalásra alkalmas in-
dokló irásbeli jelentés mellett színte beadottot.

Ugy tudjuk, hogy a fölterjesztvény, mely az
egész világ által véleg elítelt lelenezház helyett,
egy önmagát föntartó teljes klinikai, azaz szak-
képzésre vagyis nevelők képzésére nemesak, ha-
nem nevelők nevelésére is alkalmas
intézet kezdeményezését czélozza és szorgalmazza,
e napokban fog jutni a tanügyi bizottság vélem-
nyező tárgyalása alá, mely alkalommal valószínű,
hogy a fölterjesztő kifejezett készsége tekintetbe
vétetvén, bővebb kifejtésére alkalmas kérdések is
fognak neki föladatni.

Reméljük, hogy a közgyűlésre meghívott t.
tagok és ügybarátok szívesen fogadják a figyel-
meztetésünket, h g midőn a társadalomnak ezen
végtelenül fontos ügyében intézkedni kívánva,
Magyarország fővárosát lelenez ház életbelépteté-
sével óhajtanak a külföld nevezetes fővárosainak
sorába emelni, a többi oldalú tájékozhatás alkalmá-
ra hiányozzék.

KÜLFÖLD.

Szemle.

A vörös herczegnek a lapok által emlegetett
manifestuma, fontosabb alkalom a politikai körök-
ben kifejldő nézetnyilvánulatokra, mint első te-
kintetben azt gondoltuk volna.

Különben, még úgy látszik, Fama kisasszony
még nem találta el alaposan, mit rejt magában a
császári öcsnek irata, mert a mit tegnap közöltek
róla, azt ma dementirozzák, s amit ma olvasunk
felőle, valószínű, hogy holnap egy új versió által
fog megzafóltatni.

A vörös herczeg többször játszottá már az
udvari bolond szerepet a Tuileriákban, s az külö-
nös, hogy föllépése mindig nagyobb fordulatok
előjeleit bizonyult be.

Mikor aztán a komodia folyamatba jött, a csá-
szár magas haragja áldozattá teszi a forradalmár
rokont s az Párisból futni kényszerül, például az
olasz udvarhoz, ahol is a számkivetés édes pisko-
tái és champagne-eszöppjei csak növelik a kacza-
gást, mely az elámitott sajtó és közvélemény rész-
vétét kíséri a kabinetek falai mögöl; a franciaia
sajtó feledti a szabadság sebeit odahaza, a munkás
osztályok lázangó nyugtalansága egy időre meg-
pihen, az ellenzéki pártok új aerát remélnek!

Ez rendes taktika Párisban egyes politikai
erizisek megoldásában.

Hirnap tudósítások éles surlódást jeleztek a
császár és a vörös herczeg között. Ennek manifes-
tumából oly pontokat közöltek, melyek határozott
roszálást tartalmaztak a császár politikája ellen.

Ma a belga lap párisi levelezője, az egész hir-
lapi szlmalom harozott egyszerű ténylekre szállítja
le. Azt mondja, hogy a herczeg csak levelet irt
st. Benve senatorhoz. Ezen levél magán természetű
és az olasz kérdésről értekezik.

Ugy véli leveleiben a herczeg, hogy az olaszok
vágyai, előbb-utóbb egy is teljesülni fognak, ezél-
szerül lenne tehát az olasz kérdésnek megoldását
nem akadályozni.

Németországra nézve, azt állítja, hogy nem
kellene bizonyos országok egyesülési törekvéseit
gátolni, hanem a helyett inkább Lengyelországot
helyre kellene állítani; mert Lengyelország felke-
lése leginkább veszélyezteteti Európa békéjét, s foly-
tonos tárgy leszen a muszka és európai hatalmak
közötti surlódásra.

A herczeg iménti javaslata, úgy látszik a csá-
szár titkos gondolatainak felleplezése csupán. Az
olasz kérdésre nézve a florenzi kormány már is
komoly lépéseket szándékszik tenni, s Minghet-
tit szemelte ki az alkudozások vitelére. Minghetti,
tudva levőleg egykor miniszter volt IX. Pius ó
szentségének, azt gondolják ennél fogva, hogy a
bizalom, a mely a miniszter és a pápa között lé-
tezett egykor, talán nem hamvadt ki egészen meg,
s alkalmas lesz ó Szentsége kedélyét bizalomra
birni a florenzi kormány intenciói iránt.

A németországi czélzás, nem annyira Porosz-
ország, mint inkább Franciaország kezében lenne
lépve, melyen az ugynevezett természetes határo-
kat elvszerin lehetne megfogni. Ily elv felállításá
a Rajnapartokat egy szép reggelen Franciaország
birvágyának vetné kuszul.

Lengyelország felszabadítása pedig régi esal-
étek, melyet a franciaia kormány a republikánok
elő szórt mindig, valahányszor a belreformok sür-
getőt zaklatása kénytelenül válságjel fenyegető
a császári despotia szócsillámos rendszerét!

Poroszország. Általános bosszankodást kel-
tett azon körülmény, hogy az a porosz képviselő

ház, mely oly nagy készséget tanúsít mindenütt,
a hol a kormánynak adandó segélyről van szó, a
mindegyre növekvő inség ügyében nem tett eddig-
elé semmit. Annál tevékenyebb azonban a berlini
nép. A kerületi egyletek, a demokrata társulatok
nagyilekileg följajultották a rendelkezésükre álló
összegeket, pénzügyitéseket eszközöltek, rendszá-
bályokat sürgetnek, melyek által a bajon segíteni
lehesse, tízmilliónyi kölcsönt kérnek az állam-
pénztárból és számtalan aláírásokkal ellátott kér-
vények által egyikeknek a kormány figyelmét föl-
hívni e veszélyes színezetet elő bájra. Nem régeiben
közöltük ama kérvény szövegét, mely a képviselő-
háztól éles szavakkal követeli, hogy tegyen már
valamint az inség enyhítésére. Fajdalom e kér-
vénynek is körülbelül az a sorsa lesz, a mi vala-
menninek osztályrésztül jutot, hogy t. i. három
hétre halasztják, míg egyszer csak arra ébrednek
a szegény kérvényezők, hogy a képviselőház elua-
polta iléseit.

Olaszország. Az olasz miniszterium alig,
hogy megalakult, máris Bosislásáról beszélnek.
Menabrea különféle mesterfogásokkal egyezkés
magát egyideig a kormány jelen fenntartani. Ily
mesterfogás a többi közt az is, hogy a florenzi
kabinet a Tuileriákkal szemben békés és engesz-
telényen magatartást követ, miáltal a megeszte-
getett ellenzék azt egyezkés bebizonyítani, hogy
előbb sikerül neki, mint bármely más miniszterium-
nak a franeziákat az egyházi államoknak végképi
odahagyására birni. Massorinak Rómába küldetése
is a stratégiák e neméhez tartozik.

Florenzenben e küldetéstől kevés sikert vártak
és várhattak, de azt hitték, hogy e lépésüket Pá-
risban szívesen fogják venni. Massori, ki egyébiránt
maga sem tart sok igényt arra, hogy nagy diplo-
matának tartásák, mint olasz lapokból értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,
nem bírhatta a pápai curiát transactóra oly orszá-
gal, mely Rómát kívánja főváros gyanánt megsze-
rezni. E fölött sem Massori, sem küldői nem rin-
gathatták magukat illusiókban. Ha azonban rég
lemondtak arról, hogy IX. Pius pápát értesülünk,

T Ö Z S D E.

Pesti áru- és értéktőzsde január 21-én.			Magyar értékpapírok árkelete.			Bécsi börze január 20-én.			Részvények.			Adva		Tartva		Elsőbbségi kötvények.		Adva		Tartva						
Gabna-árak.						Államadósság.																				
Buza bányási	83-84	5.65-5.75	Pesti keresked. bank	680.-	690.-	5% osztr. értékt.	53.60	53.75	Nemzeti bank	673.-	675.-	1862 Erzsébet vasut	86.25	86.50	1867. államvasut	117.50	117.75	Déli vasut	98.75	99.75	Északi vasut	91.-	91.50			
" tiszai	83-84	5.65-5.75	Budai keresk. és iparb.	222.-	224.-	" adómentes	56.95	57.30	Magyar hitelbank	78.-	79.-	Cseh nyugoti vasut	88.25	88.75	Tiszai vasut	107.50	108.-	Gal. Károly Lajos vasut	94.50	95.50	Magyar észak. vasut	1700	1705	Lemberg-csernov. vasut	80.25	80.75
" pesti	83-84	5.65-5.75	Pesti iparbank	75.1/2	79.1/2	" nemzeti kölcsön	65.90	65.25	Alsó-osztr. esc. társulat	630.-	635.-	Magyar észak. vasut	140.25	140.75	Erdélyi vasut	81.25	81.75	Ausztr. Dunagőzhajóz. társ.	95.-	97.-	Pesti lánchíd	—	—		—	—
Kétszeres	86-87	6.45-6.55	Pesti takarékpénztár	1400.-	1425.-	" metalliques	56.75	56.85	Anglo-osztr. bank	107.50	108.-	Gal. Károly Lajos vasut	194.50	195.-		—	—		—	—		—	—			
Bozs	86-87	6.45-6.55	Budai	1590.-	1600.-	1860 ki sorsjegy	82.65	82.55	Ausztriai földhitelintézet	158.-	162.-	Erdélyi vasut	1700	1705		—	—		—	—		—	—			
Árpa serfőzésre	68-70	2.70-3.10	Pannónia gőzmalom	1960.-	1975.-	Bánati	69.50	76.70	Államvasut	243.20	243.40	Magyar észak. vasut	166.25	166.75		—	—		—	—		—	—			
" etetésre	68-70	2.50-2.65	I-só budapesti gőzmalom	825.-	835.-	Horvát	68.75	69.55	Északi vasut	1700	1705	Lemberg csern. vasut	147.-	147.50		—	—		—	—		—	—			
Zab	45-47	1.70-1.75	Budai királymalom	570.-	575.-	Erdélyi	69.-	70.-	Déli vasut	160.75	161.25	Cseh nyug. vasut	134.50	135.-		—	—		—	—		—	—			
Kukorica bányási	—	—	Szegedi kivít. gőzmalom	270.-	274.-		—	—	Erzsébet vasut	194.50	195.-	Magyar észak. vasut	147.-	147.50		—	—		—	—		—	—			
" uj	—	2.65-2.75	I. újpesti szeszínomító	548.-	555.-		—	—	Gal. Károly Lajos vasut	166.25	166.75	Lemberg csern. vasut	119.70	119.80		—	—		—	—		—	—			
Bab új	—	5.40-5.50	Pestbudai butorkézmű	218.-	225.-		—	—	Cseh nyug. vasut	134.50	135.-	Dél.-ész. ném. összeköt. vasut	147.-	147.50		—	—		—	—		—	—			
Kőles	—	3.10-3.20	Magyar biztosító-társulat	654.-	655.-		—	—	Magyar észak. vasut	69.-	71.-	Tiszai vasut	136.50	137.75		—	—		—	—		—	—			
Repeze	—	5.87 1/2-5.75	Pannónia viszonzított-társ. . . .	256.-	260.-		—	—	I-só erdélyi vasut	136.50	137.75	L-só ausztriai Dunagőzhajóz- zási társaság	486.-	488.-		—	—		—	—		—	—			
	—	—	Pesti biztosító-intézet	235.-	240.-		—	—	Pesti lánchíd	380.-	385.-		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—	Magyar észak. vasut	70.3/4	72.-		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—	Pesti közuti vasúlya	438.-	440.-		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—	Kereskedelmi épület	390.-	400.-		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—	Lánchíd	383.-	386.-		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—	Alagut	73.-	75.-		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—	Magyar földb. záloglevél	92.-	93.-		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—	Pesti keresk. b. zálogl.	96.1/2	97.-		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—		—	—		—	—		—	—		—	—			
	—	—					—	—		—	—															